

Şarkılar Sustu Ansızın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 31 Ağustos 2017

Önce sarıyı boca etmeliyim
Dingin kelamı yana ayırıp,
Saçımın iklimlerinde de düşleri seğırtmeliyim.
Düşler ve üşengeç, yalın ayaklarında Tanrı'nın
Kuru sıkı bir öfke yine bağdaş kurduğu insanlığın.

Çatı katında saklı yetim bir mizansen
Yine dünden sarkık,
Günü öğüten
Aklın değirmenlerinde soylu bir yası da
Bir solukta tüketen.

Sarıydı ilk hamlem,
Sıra geldi pembeye;
Pembe rujlu kadın,
Dik alası ihtişamın
Yine kıyasıya o hezeyan,
Solun kaçınıcı güldü de
Gülmeye yoktu mecali soytarı bir kelamı yitirip de
Yitimlere şapka çıkartan boş boğazların.

Kayboldu birden bire tüm renkler,
Oysaki ekleyecektim tüm gezegenleri peşi sıra
Sonra da ne ise ikramı doğanın
Putlara tapan münafıkları yok edecektim
Dünü dün de bırakamamanın yangınına da
Sür git içimin fermanı.

Bir öfkenin militanlığında
Bölündü evren madem
Ezkaza kayıp rotanın bedelini ödedi Tanrı,
Aykırı edimlerinde pervasız mizacının insanoğlu
Sonra düştü yollara
Omuzları çökük
Oysaki haddi miydi aşkı görmezden gelsin

Kâinatın en münafığı?

Gölgeler suruydu miladın,
Milat altın yıldızlı çerçevede
Sonu bekleyen vicdansızların de en büyük korkusu
Yine sevgiye dair masallardı
Pembelerin coştığı evreni
Baş tacı yapan meleklerin
Burukluk tadındaki kanatları.

Süslü günahlar boyanmıştı ezelden,
Karayı bile ak bilen kimse yüreктen.
Yürekte madem sevginin mizacı
Fitratını giyindi yeryüzü
Kaynarken ilham pekişen güftelerinde
Nefesi şiir kokan kadın ve adamların.

Ötekilenen gerçek yüzü hayli nüktedan;
Sancılanan gökyüzü
Zaten tevafuk değil miydi
Kızgınlığın mimarı onca şimşek?
Yâd edildi dün, günü uğurlarken,
Solun neydi de açmasını yeniden diledik
Bile bile batacağını yüzeydeki enkazın.

Aşka nazire eden bülbüller hoyrattı
Bunca gülün sitemine pervasız;
Kanıksayan şarkılar sustu ansızın
Sevmeye çeyrek kala
Durdu zamanın sarkacı.

Biten ne ise, kayıtlı zihinde;
Kopan kıyamet nasıl ki varlığın kayıp tınısı,
Eklemleri ağrıdı belli belirsiz
Hesap günü denk düşmüşken
Cinnetine yorgun zihinlerin:
Hem de öyle böyle değil,
Tüm hezeyanlar püsküren lav misali
Kayıtlar döküldü ortaya

Meleklerin yorgun ellerinde tüklenen kalem mürekkebi;
Bir sevmeye ant içmiŐti insanoğlu bir de...
Lakin ihaneti hep de sorguladı
Kayık gemilerin
Sanrı yüklü ekincesinde
Attığı demirin ağırlığı
TakılmıŐken boğazına masumiyetin
Sustu zaman sustu isyan
Susmaya dair tüm hik yeler yarım kaldı,
Arafın tozu bulaŐmıŐtı iki cihana,
Cihanlar sorgulamıŐtı geçmiŐi
GeçmiŐ ise mimlemıŐti
Artık anılmayacak geleceği.

Tüm gönül dostlarımın bayramını kutluyorum ve İslam aleminin.

Acı ile yoğrulmayacak bir gelecek özlemi ile ve sadece iyiliğin, merhametin anılması dileğimle...